

Empiryalizme ve kapitalizme
karşı savaşmayı uygun görən
bir doktrini isleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAS

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: 1 Sayı: 37 20 Temmuz 1966 Fiyat: 50 Kurus

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:
ATTİLÀ AŞUT

Sorumlu Yönetmen :
ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri:
Uzunsoğak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet, Basımevi"

ASIL DÜŞMAN AMERİKA'DIR!

«AMERİKA'YA KARŞI PASİF DİRENME SAVAŞI»na KATILINIZ!

TÜRKİYE İşçi Partisi, bütün melanetiyle yurdu muza göz diken Amerika'ya karşı «pasif direnme savaşı» açmıştır. T.I.P. Genel Başkanı M. Ali Aybar, Mersin'de yaptığı konuşma ile bu savaşın gerçekesini açıklamıştır. Aşağıda, bu önemli konuşmaının özetini sunuyoruz:

«C.H.P. iktidarının 1947 — 1948 yıllarında Amerika ile imzaladığı ikili anlaşmalar egemenlik haklarımızda ilk geldiği açmıştır. Atatürk politikasından bu ilk geri dönüşten sonra, devrik D.P. iktidarının gittikçe daha geniş ölçüde verdiği tavizler sonunda, bugün Türkiye'miz yeniden bağımsızlığını kazanmak durumunda bulunuyor. İkinci Millî Kurtuluş Savaşı şartları içinde yaşıyoruz. Düşman, dost ve yardım maskesiyle içimize girmiş olan ve bugün iç işlerimize pervasızca karışan Amerika'dır. Senatoda açıklanan casusluk belgeleri, yıllardır bu tehlkiye parmak basan Türkiye İşçi Partisi'nin hassaslığını haklı çıkarmıştır. «Türkiye'de Amerikan üssü yoktur, Amerika'lilara verilmiş imtiyaz yoktur» diyen A.P. iktidarının, bu casusluk olayı karşısında bile beklenen tepkiyi göstermemiş olması, son de rece ağır bir durum iney dana getirmiştir.

Millî Kurtuluş Savaşını, Amerika'ya ve o nun yurdumuzdaki aracı ve ortaklarına karşı veriyoruz. Bu bir gerçekdir. Ve hiç kimse bu gerceği inkâr edemez. Bundan iki sonuç çıkar: Bi-

rincisi, halk uyarılıp teşkilatlı şekilde harekete getirilmeden, kurtuluş savaşıının yürütülemeceğidir. Halkın canla başla mücadeleye atılması için, yeniden kazanılacak Millî Bağımsızlıkla beraber, sömürü düzeninin bütün haksızlıklarının, bütün istiraplarının da son bulacağına inanması gereklidir. İkinci de Amerika'yı memleketimize çağırılmış, ona tavizler vermiş olanların bu savaşa önderlik edemeyecekleridir. Bu gibiler, büyük basretsizliklerinin önce hesabını vermek durumundadırlar. İkinci Millî Kurtuluş Hareketinin kutsal bayrağını, tehlikeyi ta 1947'de işaret etmiş olanlar ve kurduğu günden beri bu yol da savaşan Türkiye İşçi Partisi taşımaktadır. İlerlememiz, hızla kalkınma mız, Amerika'yı yurdumuzdan çıkarmaya ve Türkiye'mizde bundan böyle ne Amerikan ne Rus, ne herhangi bir başka devletin nüfuz sahibi olmasına asla meydan vermemeye bağlıdır. Bu da ancak emekçi halkın dış ve iç sömürülerin nüfuz ve etkilerine kesinlikle son vermesine, yani demokratik sosyalizmi kendi elleriyle kurma sına bağlıdır. Geri kalmış Türkiye'nin Millî

Kurtuluş Savaşı şartları içinde bulunması, fukara emekçi halkın bağımsızlıkla birlikte sosyalizmi de kurmasını zorunlu kılmıştır. Meselenin once Millî Kurtuluş, sonra sosyalizm şeklinde konması, temelden yanlıştır. Ve bize her iki davayı da kaybettirir.

Amerika'yla imzalanan ikili anlaşmalar, egemenlik haklarımızla bağdaşmadığı ve millî güvenliğimizi tehdit ettiğimizde tehdit ettiğimizde fesh edilmelidir. Bunların çoğu ve en ağırları vatan hayatı en yüksek 15 hâkimin hükmü bağladığı kimseler tarafından imzalanmıştır. Üstelik bunların çoğu büyük Meclis'in onayından da geçirilmediği için hukuk bakımından sakattır ve de halkın gizlenmiştir. Egemen, bağımsız bir devlet, bir yabançı devlete kendi ülkesinde devamlı ittifaklar, imtiyazlar veremez. Böyle bir durum, serbestçe kabul edilemeyeceği için, maddî ve manevî bir baskı sonucunda meydana gelmiş demektir. Ve hukuk bakımından yok sa-

yılmak gereklidir. Demek oluyor ki; egemenlik haklarımızla bağdaşmayan ve millî güvenliğimizi tehdit eden ikili anlaşmalarla ve öteki milletler arası ittifaklara, devletler hukuku kurallarına göre son vermek durumdayız. Halkımızın yanaklı, hükümeti bu yolda gerekeni derhal yapma eğilimine sokacaktır.

İkinci bir yol da şudur: Halkımız, yurdumuz daki Amerika'lilarla her türlü münasebeti keserek onları tecrit etmek, suretiyle yurdumuzu terke mecbur edebilir. Etmeli dir. Edecektir. Hiçbir vatandaşımız Amerikalı'ların yanında çalışmamalıdır. Amerikalı ile hiçbir alış-verişte bulunma malıdır. Amerika'lıdan hizmet kabul etmemeli Amerika'lıya yardım etmemelidir. Bu pasif direniş, Millî Kurtuluş Hareketimizin ilk adımı olmalıdır. Ve de olacaktır. Türkiye İşçi Partisi, bugünden itibaren Amerika'ya karşı pasif direniş savaşı açıyor. Ve resmi görevliler dışında bütün vatandaşları, bu savaşa katılmaya çağırıyor.»

BERAAT ETTİK

24. sayımızda yayımladığımız bir şiirden dolayı
hakkımızda açılan dâva, Toplu Basın Mahkemesinde
beraatle sonuçlanmıştır. Dâva konusu olan şiirin
bütünü ile şiir hakkında bir açıklamayı birka- sayfa
mızda bulacaksınız.

“SAVAS”

"Meşin Kaplı Kitap,, Üstüne

BİR bölümümüz 24. sayımızda ya
yımladığımız için hakkımızda dâva
açılan Nâzım Hikmet'in "Meşin Kaplı
Kitap," adlı şiirinin bütünü —
dâva beraatimizle sonuçlandığı
için — okurlarımıza sunuyoruz.

Aşağıda okuyacağınız
giir, 1921 yılında yazılı-
mıştır. Dünyanın o yıl-
lardaki durumunu bir
fotoğrafı, panoraması sa-
yılır. 1921'erde gelişmiş
uluslar, geri kalmış ulus-
lar üzerindeki baskuları-
nı arttırmışlardır. Bu se-
rada Türkiye de batılı
emperyalistler tarafından
böülüştürmeye kalkışılmış
tır. Şiirde, geri kalmış
ulusları siyasal ve ekono-
mik baskuları altında tu-
tan uluslardan «Efendi»
sömürüleren uluslardan da
«Köle» diye söz açılmak
tadır. Nitelik emperya-
lizme karşı ilk büyük sa-
voşı veren Atatürk de
«Ezilen uluslar, bugün
ezenleri yok edecektir»
diyerek, ezilmiş ulusla-
rin var olduğunu göster-
miştir.

Bugün de yeryüzün-
de aynı durum yok mu?
Bir yanda bağımsızlıkla-
rınsı kazanmak için sava-
şan az gelişmiş ülkeler,
öte yanda onları sömü-
ştir.

ren emperyalist devlet-
ler... Şiir, en son dize
ile özetleniyor: «şleyen -
Dişler». Yani «çalışan
yer».

Şiirin küçük bir bö-
lümüsü «SAVAŞ»ta, ya-
yımladığımız zaman; sa-
nattan, tarihten, iktisat
tan haber olmayan bir
kısım çevrelerin tepkisiyle
karşılığımızdı. Hattâ Trabzon'da «okur — ya
zarlığı» bile tartışma ko-
nusu olan bir yazar kı-
rıntıtı, bizim «başları e-
zilmesi gereken zehirli
yılanlar» olduğumuzu
söylerek adalete baskı
yatmaya kalkışmıştır. Oy
sa «çalışan yer» gerçeği
ne karşı çıkmak, «çalışan
yemez», ya da «çalışma-
yan yer» anlamına gel-
mez mi?

Çalışmadan yiyp, çal-
ıştırdıklarına zırnik kok
latmayanlar, varsın bize
«yılan» desinler. Zaman,
kimin ne olduğunu göz-
terecekler.

“SAVAŞ”

MEŞİN KAPLI KİTAP

Yaldızlı meşin kabı
Parçalanmış kitabı,
Ay altında dün gecə
Deli bir derviş gibi
Mumu sönmüş, rahlesi yere devrilmiş gibi
Okudum saatlerce...

Yaldızlı meşin kabının
Parçalanmış koynunda uyuklayan kitabının,
Çevirdikçe kükük her sırı yaprağını
Sandım ki oğluyorum bir mezar toprağını
Ince el yazıları canlandı birer birer.

Masallarda çizilen yüzler gösterdiler
İhlis bir yılan oldu, Adam İtavva'ya kandı,
Kardeşini öldürün lânetli ruhu gördüm.
Koca tahta bir gemi ummanında çalkandı.
Ufuklardan güvercin, baklıyen Nuh'u gördüm.

I small'ın topuğu kumdan çıktı zemzem.
Turu Sina'da Musa kaldırdı kollarını
Asasını vurunca yarıldı Bahri Kulzem
Buldu Ben-i İsrail Kudüs'ün yollarını.
Zekeriya zikrini
Bir sonsuz aha verdi,
Doğu İsa, bîkrini
Meryem Allaha verdi.
Kureyşî Muhammed'e kucak açtı Medine,
Bir ates mezâr oldu Kerbelâ Hüseyin'e...

Sayıflar döndükçe bunlar hep birer birer
Doğrulup devrildiller,
Ay battı güneş doğdu,
Kalbinde ateş doğdu,
Yıldızlı meşin kabı
Parçalanmış kitabı
Varsın gömülüsn diye bir ebedî uykuya
Attım kör bir kuyuya... *

Yazık, yazık bize ki asırlarca alandık...
Karankıkta çizilen izleri görmek için
Görüp yüzürmek için,
Yazık, yazık bize ki bir çrağ gibi yandık...
Ne gökten necat geldi, ne bir parça merhamet,
Çalışan esirlerdi, İsa, Musa, Muhammet.
Sade bir satır dua, bir tütsü buhur verdi
Masal cennetlerinin yollarını gösterdi,
Ne beş vaktin ezanı, ne Anjelüs çanları
Zincirden kurtarmadı yoksul çalışanları
Yine biz köleleriz, efendilerimiz var,
Yine her mel'un taşı yosunlanmış bir duvar
Esir — efendi diye koymuş ta adalarını,
İki bahta ayırmış arzin evlâtlarını.
Efendi işlettir, esir işliyor yine.
Yine efendilerin gümüşü sofrasından
Kar gibi ekmeğinden, şarap dolu tasından
Kırıntı, artık bile düşmüyordu işliyene.
Yine biz esir geçen her günün akşamında
Eve sade bir lokma ekmek getiriyoruz.
Gece yağmur lâlerken evimizin damında,
Isınabilemek için güneşli bekler gibi
Birbirine sokulan hasta köpekler gibi
Yırtık yorganımızın altında titriyoruz.
Çiftimiz, balyozumuz, sonsuz çalışmamızla,
Asırlardır bağında inliyen kazmamızla
Heyecana geldi de kara toprağın kalbi,
Kendini teslim eden taze bir kadın gibi
Çiçeklerle donanmış dünya isimli ağaç.
Biz bu ağacımızın dibinde örükten aç,
Efendiler gösterip sırttan dillerini
Birer birer topluyor bütün yemişlerini...

Efendiler, ağalar, evliyalar, keşifler
Ebedî karankığın boğusun kollarında.
Artık temiz ruhların aydınlık yollarında
Sade bir din, bir kanun, bir hak :
İşliyen — 'dişler...

Özgür
düşüncenin,
çağdaş
sanatın,
genç
sanatçılارın,
gençliğin
dergisidir.

gençlik

PARASIZ ÖRNEK SAYI İSTEYİNİZ.
ADRES: İSTİKLAL CAD. 47½ TUNEL